

РЕШЕНИЕ

№ 6396

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5876** по описа за **2023** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на Зам.Председател на КФН, с проц.представител юрк.Н. против Решение № 20088839/27.04.23г по нахд № 14358/20г на СРС, НО, 16ти състав, с което е отменено НП № Р-10-544/02.10.20г на Зам.Председател на КФН, с което на осн. чл. 290 ал.9 т.1 от ЗПФИ, за нарушение на чл. 72 пар.2 вр. Приложение I от Делегиран Регламент 2017/565, на „Интеркапитал Маркетс“ АД е наложено адм.наказание „имуществена санкция“ в мин.размер от 1000лв.

В кас.жалба се твърди, че Решението е мат.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП като правилно и законосъобразно, претендират се разноски за двете инстанции в максимален размер на юрк.възнаграждение, оспорва се като прекомерен адв.хонорар на ответника. Твърди се, че СРС неправилно тълкува т.28 и т.29 от Решение на СЕС по дело С-95/20г, като е безспорно установено, че дружеството не е предоставило лесен за контролния орган достъп до регистър или база данни.В съд.заседание юрк.Н. поддържа жалбата.

Ответникът - „Интеркапитал Маркетс“ АД не се представлява в съд.заседание. Депозирани са Отговор по жалбата и писмено Становище от проц.представител адв. Б.Т.. В тях жалбата се оспорва като неоснователна и се моли за потвърждаване на обжалваното Решение като правилно и законосъобразно, не се претендират разноски, моли се на касатора да се присъди мин.размер на юрк.възнаграждение - при

евентуално уважаване на кас.жалба. Прави се позоваване на нац.съд.практика- канхд № 2661/19г на Адм.съд-В. и канхд № 3636/22г на АССГ.

Прокурорът изразява становище за правилност на първоинстанционното решение.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К.състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения/няма в случая/.

К.състав намира решението на СРС за валидно и допустимо, както и за мат.законосъобразно, по следните съображения:

За да отмени НП, СРС се позовава на Решение на СЕС по дело С-95/20г. Делото е образувано по преюдициално запитване на Адм.съд-В., във връзка с наложени на „Варчев Финанс“ ЕООД имуществени санкции за същото нарушение като процесното- липса на воден регистър за предоставената на клиентите информация. Следва да се подчертае изрично, че процесното НП много ясно и многократно сочи текстово какво е нарушението- липсата на воден регистър за предоставената на клиентите информация/чл.72 пар.2 вр. Приложение I от Делегиран Регламент 2017/565/. В кас.жалба се прави опит да се подмени нарушението от НП, като за нарушение се сочи липсата на предоставен на проверяващите лесен достъп до информация/която се поддържа под каквато й да е форма/, т.е. нарушение по чл.72 пар.1 от Делегиран Регламент 2017/565. След като нарушението е липсата на воден отделен регистър, то въпросното решение на СЕС напълно дава отговор на спорния въпрос. Според СЕС, тъй като в преводите на различни езици на текста на чл.72 пар.2 вр. Приложение I от Делегиран Регламент 2017/565 се съдържа или изрази „регистър“/както е в българския превод/ или изрази „запис“, следва да се постигне еднакво приложение на нормата в държавите –членки, и това ще стане чрез тълкуване на общия разум и целите на правната уредба/цитираният Делегиран Регламент и изменената с него Директива 2014/65/.Решението на СЕС е, че правната уредба не изисква воденето на самостоятелен единен регистър, като начина на съхранение на информацията може да бъде свободно избран от инв.посредник/стига да дава лесен достъп на проверяващите/.

Решението на СРС е правилно и законосъобразно, а жалбата е неоснователна. К.състав напълно споделя изводите на СРС, както и установената от него факт.обстановка/по нея няма спор между страните/.

Ответникът не претендира разноски и няма да му се присъждат такива.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 20088839/27.04.23г по нахд № 14358/20г на СРС, НО,

16ти състав, по кас.жалба на Зам.Председател на КФН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: